

A követelésfoglalás nem engedményezés

A Kúria egy 2019-es határozatában fontos megállapításokat tett a végrehajtás, követelés lefoglalás és a fedezetelvonás jogkövetkezményei kapcsán, mikor kimondta, **hogy a végrehajtást kérő a követelésfoglalással nem lép a felperes helyébe, a javára lefoglalt pénzkövetelés kötelezettjének a vagyonára végrehajtást nem vezethet.**

Az ügy előzménye az volt, hogy a felperes fedezetelvonó szerződés vele szembeni hatálytalanságának megállapítása iránt pert indított és kérte a II. rendű alperes kötelezését arra, hogy az I. rendű alperessel szemben fennálló, behajthatatlan követelését az ingatlanból végrehajtás útján kielégítse. Közben azonban a felperessel szemben is végrehajtás indult, amely eljárásban a végrehajtó a végrehajtást kérő javára lefoglalta a felperes I. rendű alperessel szemben fennálló követelését.

Az eldöntendő jogi kérdés az volt, hogy a követelés végrehajtási eljárásban történő lefoglalása eredményeként a végrehajtás folytán átszáll-e a követelés a végrehajtást kérőre és így ő jogosult-e kérni az ingatlanból a saját követelése közvetlen kielégítését?

A Kúria kimondta, hogy a követelés lefoglalása nem törvényi engedmény, a követelés a jogszabály, a Végrehajtásról szóló tv. folytán nem száll át a végrehajtást kérőre, ő nem lép a követelés jogosultjának a helyébe és így nem ő, hanem a követelés eredeti jogosultja jogosult kérni az ingatlanból a követelése kielégítését.

Amit a végrehajtást kérő tehet, az az, hogy amennyiben a harmadik személy a követelést, illetőleg a róla szóló szerződést nem ismerte el a végrehajtást kérő a harmadik személy ellen, úgy pert indíthat a követelés behajtása iránt.

A követelés behajtása iránt indított perben a végrehajtást kérő kereseti kérelme arra irányul, hogy a bíróság kötelezze a követelés kötelezettjét a követelés összegének végrehajtói letéti számlára történő befizetésére. Ezen behajtási perben a felperes tehát nem a saját követelését, hanem azt a követelést érvényesíti, amely az ő adósát harmadik személyekkel szemben megilleti.

A Kúria ezen határozatában tett **még egy fontos megállapítást**, kimondva, hogy a II. rendű alperes abban az esetben hivatkozhatott volna a perben arra, hogy a felperes vele szemben fedezetelvonás jogcímen igényt nem érvényesíthet, ha a lefoglalt követelését az adóvégrehajtás keretei között a végrehajtó felhívására az I. rendű alperes a végrehajtói letéti számlára megfizette volna, ezzel ugyanis a felperes követelése megszűnt volna, azaz ekkor már nem lenne olyan követelése a felperesnek, amelynek a kielégítési alapját a keresettel támadott adásvételi szerződéssel elvonta volna.

Mivel azonban nem történt befizetés az I. rendű alperes részéről, a perbeli keresettel támadott ingatlan adásvételi szerződés ezért csak a felperes és nem a végrehajtást kérő kielégítési alapját vonta el részben vagy egészben. Nagyon fontos tehát a végrehajtási cselekmények során körültekintően és minden következményre felkészülten eljárni, ami gyakran igényli nem pusztán jogi, hanem a végrehajtási témában mély szakismeretekkel rendelkező szakember bevonását.